

úřadu nebo církevního obročí rakouského státního občanství, nebo byl-li uznán vinným zločinem nebo činem trestným ze ziskuchtivosti, proti mravnosti nebo činem působícím veřejné pohoršení, jest státní správa kultu oprávněna žádati za jeho odstranění z úřadu neb obročí. Nevyhoví-li církevní úřady žádosti vlády ve přiměřené lhůtě, jest pokládati úřad neb obročí pro státní obor za uprázdněné a vláda má o to se postarati, aby ony záležitosti, které vznášejí státní zákony na řádného správce duší, po takovou dobu obstarávána byla jinou, vládou ustanovenou osobou, až dotyčný úřad církevní obsazen bude způsobem od státu uznaným.»

V. O správě obročí po čas uprázdnění viz čl. Intercalare.

Obuvnictví.

Obuvnická živnost náleží k živnostem řemeslným:

I. **Rozsah:** Obuvníci jsou oprávněni hotoviti a prodávati boty a střevíce z plsti a sukna, jelikož k výrobě těchto mohou užiti látky kterékoli a s výrobky těmi pak mohou obchod vésti (obch. a živ. kom. v Praze, sb. »Freyova a Marešova« č. 1135); náleží tudíž i výroba soukenných střeviců s podešvy koženými k živnostenským oprávněním obuvníků vyhrazeným, nikoli však — rovněž jako ne výroba střeviců plstěných — výroba prostých soukenných střeviců, jichž podešve pozůstávají toliko z několika na se přišitých vrstev soukenných. Výrobu takových prostých střeviců soukenných jest pokládati za živnost volnou (obch. a živ. kom. v Opavě, sb. »Freyova a Marešova« č. 1137). Obuvník jest též oprávněn vyráběti střevíce kožené s dřevěnými podešvy a naopak (obch. a živ. kom. v Celovci, cit. sb. č. 1143).

II. Výroba obuvnických svrchků dle výnosu min. obch. ve srozumění s min. vn. vydaného tvoří integrující součást živnosti obuvnické a musí tudíž uchazeči o jmenovanou živnost, pokud se provozuje způsobem řemeslným, před nastoupením živnosti podati průkaz způsobilosti podobně jako při nastoupení řemeslné živnosti obuvnické (vým. ze dne 23. května 1888 č. 35903 z r. 1889 cit. sb. č. 1147).

III. Výroba ozdob na střevíce ze stužek, látek vlněných a hedbávných jest živností volnou (obch. a živ. kom. v Praze, cit. sb. č. 1148).

IV. **Obchod s obuvnickými potřebami:** Obuvníci nemají práva prodávati potřeby obuvnické, jelikož dle § 5. dvor. nař. ze dne 12. prosince 1799 živnost obuvnická a obchod potřebami obuvnickými tvoří dvě živnosti rozdílné (obch. a živ. kom. ve Vídni, cit. sb. č. 1152).

V. **Výroba leštidla na boty:** Obuvník může sice leštadlo sám vyráběti potud, pokud ho sám na výrobky své užije, není však oprávněn po živnostensku vyráběti je za účelem prodeje pro cizí spotřebu; jelikož leštadlo slouží k appretuře jistých obuvnických výrobků a úpravě jich pro prodej, nemůže tudíž obuvníku býti bráněno, leštadlo k tomuto účelu připravovati a užívati, kdežto právo k prodeji jeho jakožto samostatného výrobku živnostenského ani ze živnostenského oprávnění obuvníka ani z ustanovení § 37 živ. ř. odvozováno býti nemůže (roz. štýrského místodržitelství ze dne 30. prosince 1895 č. 35023, cit. sb. č. 3041).

Obviněný (v řízení trestním).

I. Pojem.

V řízení před sborovými soudy I. stolice pokládá se osoba, na níž lpí podezření, že dopustila se činu trestného, tenkráte za obviněného, když učiněn byl návrh, aby se zavedlo proti ní přípravné vyšetřování neb